

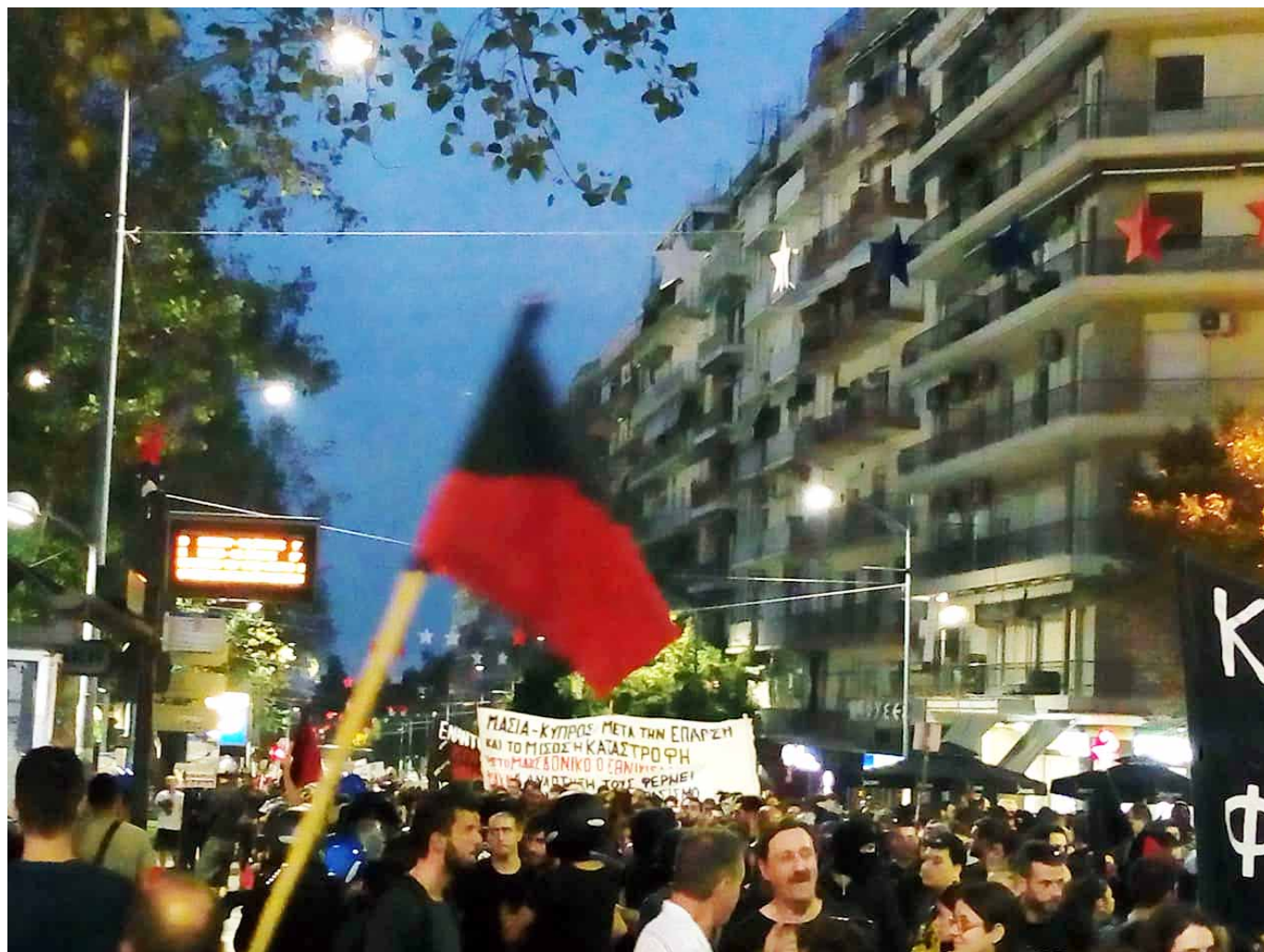
ΔΕΘ 2018: Το μαζικό κίνημα δηλώνει «παρών»

Ο αγώνας απέναντι σε κυβέρνηση – εθνικιστές – φασίστες συνεχίζεται

της Κικής Σταματόγιαννη

Αν κάποιος ή κάποια εμπιστευόταν την ενημέρωσή του/της αποκλειστικά στα ΜΜΕ το τελευταίο 24ωρο, δύσκολα θα μπορούσε να καταλάβει ότι το κεντρικό πολιτικό γεγονός στις 8 Σεπτέμβρη του 2018 ήταν η πανεργατική διαδήλωση. Παρόλο που στο δρόμο κατέβηκαν αρκετές χιλιάδες εργαζομένων. Επισφαλώς και κακοπληρωμένων εργαζόμενων. Σε χωριστές συγκεντρώσεις και προσυγκεντρώσεις, αλλά ακόμα κι έτσι, αρκετές χιλιάδες. Μετά από χρόνια μνημονιακής λιτότητας, μετά από χρόνια μικρότερων ή μεγαλύτερων ηττών της εργατικής τάξης, ο κόσμος των κινημάτων και της αριστεράς δείχνει να ξεμουδιάζει.

Όμως, αυτό που σχεδόν μονοπώλησε την ειδησεογραφία, τα κοινωνικά δίκτυα και τις συζητήσεις δεν ήταν τα αιτήματα των εργατικών σωματείων, των πολιτικών οργανώσεων της αριστεράς, των φοιτητικών συλλόγων ή των αντιρατσιστικών συλλογικοτήτων. Ήταν η επανεμφάνιση των φασιστών στο δρόμο -με δυναμικούς όρους. Ήταν άλλο ένα σκαλί στην κλιμάκωση της δράσης τους στη Θεσσαλονίκη μέσα στους τελευταίους μήνες. Αφετηρία στάθηκαν τα εθνικιστικά συλλαλητήρια του Φεβρουαρίου, που έδωσαν το πρόσχημα και το κάλυμμα για τη διεκδίκηση του δημόσιου χώρου. Σταθμός σε αυτό το επικίνδυνο ξετύλιγμα της δράσης τους ήταν η παρουσία τους στη ΔΕΘ.

Η εικόνα της διαδήλωσης

Ένα βασικό αντικυβερνητικό αίτημα – πολλές συγκεντρώσεις

Η Θεσσαλονίκη κομμένη στα δυο. Η διέλευση ακόμα και πεζών πολύ δύσκολη. Η παρουσία αστυνομίας (ΜΑΤ, ασφαλιτών και του...FBI!) στα ανατολικά και στο κέντρο της πόλης, ασφυκτική. Οι κάδοι των σκουπιδιών εξαφανισμένοι για δύο μέρες σε ακτίνα χιλιομέτρων. Απαγόρευση κυκλοφορίας πολλές ώρες πριν από την προκαθορισμένη ώρα των εργατικών συγκεντρώσεων. Κορδόνια από αστυνομικές κλούβες που έφταναν μέχρι τη θάλασσα, έβαζαν την τελευταία σουρεαλιστική πινελιά στον ήδη γκροτέσκο πίνακα.

Η συγκέντρωση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας στο Άγαλμα Βενιζέλου μάζεψε όχι πολύ περισσότερα από 500 άτομα. Το ΚΚΕ δεν συνηθίζει να μας εκπλήσσει ευχάριστα. Κατά την πάγια τακτική του συγκεντρώθηκε χωριστά, διαδήλωσε χωριστά, πορεύτηκε χωριστά. Το κάλεσμά του στην πλατεία Αριστοτέλους

στήριξαν, ωστόσο, σχεδόν 6.000-7.000 εργαζόμενοι/ες. Η συγκέντρωση της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς (ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Ξεκίνημα, Αναμέτρηση, Ανασύνθεση-ΟΝΡΑ, Κόκκινο Νήμα, ΑΡΚ, Δίκτυο, Δικτύωση) και του α/α χώρου στην Καμάρα –μαζί με τη χωριστή προσυγκέντρωση των ΛΑΕ-ΟΚΔΕ στην Αγίας Σοφίας- αριθμεί περισσότερους/ες από 3.000 διαδηλωτές/ριες. Αν σκεφτούμε πάνω σε τι έδαφος πραγματοποιήθηκε η πανεργατική διαδήλωση, διαπιστώνουμε ότι ήταν αρκετές χιλιάδες τελικά όσες και όσοι επέλεξαν να εκφράσουν τη σαφή αντίθεσή τους με τις κυβερνητικές πολιτικές, παρά το αφήγημα περί του «τέλους των Μνημονίων», που κάθε άλλο παρά τελείωσαν ασφαλώς.

Στη διαδήλωση υπήρχε δυναμισμός, υπήρχε παλμός, υπήρχε στιγμές-στιγμές ακόμα και ενθουσιασμός –παρόλη την ύφεση και την καθίζηση του κινήματος μετά τον Ιούλιο του 2015. Με συνθήματα για την ανεργία. Για τη διάλυση του κοινωνικού κράτους. Για τις ανύπαρκτες δομές για την υγεία και την

παιδεία, ελάχιστες μέρες πριν ανοίξουν τα σχολεία (και διαπιστωθούν για άλλη μια φορά τα χιλιάδες κενά σε εκπαιδευτικούς). Με έμφαση στην αλληλεγγύη των λαών και ενάντια στον πόλεμο. Ενάντια στον εθνικισμό της ίδιας μας της χώρας. Ενάντια στον φασισμό, σχεδόν μία εβδομάδα πριν από τη θλιβερή επέτειο των 5 χρόνων από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Και όλα αυτά, με τα MAT να βαδίζουν παράλληλα με την πορεία σε απόσταση αναπνοής. Τα MAT εκείνα που κάποτε είχε προεξαγγελθεί από τη σημερινή κυβέρνηση ότι «θα καταργούνταν» και μόνο σαν θλιβερό ανέκδοτο το θυμόμαστε πλέον.

Ένα σημαντικό κομμάτι της αριστεράς στην πόλη μαζί με τμήματα του αντιεξουσιαστικού χώρου κατέβηκαν σε κοινή πορεία. Με ξεχωριστά μπλοκ, αιτήματα και σημαίες, αλλά ωστόσο μαζί, απέναντι τόσο σε κυβέρνηση όσο και σε φασίστες. Και αυτό είναι σημαντικό ως μια πρώτη καταγραφή. Δίνει μια αμυδρή ιδέα για το πώς θα μπορούσαν να ήταν τα πράγματα εάν ολόκληρη η αριστερά –παρ’ όλες τις διαφοροποιήσεις και τις διαφορετικές αναλύσεις της- μπορούσε να συμφωνήσει στο ελάχιστο δυνατό: ένα κοινό κατέβασμα στο δρόμο. Βαδίζουμε χώρια, χτυπάμε μαζί.

Και οι φασίστες...

Ο ακροδεξιός εσμός, από την άλλη πλευρά, προσπάθησε με κάθε τρόπο να επιβάλει την αποκρουστική παρουσία του στην πόλη. Κομμάτι αυτών επιτέθηκε σε αυτοκίνητο με μακεδονικές πινακίδες κυκλοφορίας, βανδάλισε άλλο αυτοκίνητο με τουρκικές πινακίδες αφήνοντας σε κατάσταση σοκ τις επιβαίνουσες, έσπασε μαγαζιά στην παραλιακή λεωφόρο, επιτέθηκε στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο “Σχολείο” (μια επίθεση που ευτυχώς αποκρούστηκε άμεσα), απείλησε συνεργατικά καφέ στο κέντρο της πόλης με έναν τραυματία, ενώ κάποιοι οπλοφορούσαν σύμφωνα με καταγγελία φωτορεπόρτερ του ΑΠΕ. Κυκλοφορούσαν για ώρες μετά την πορεία στο κέντρο της πόλης με κράνη, ρόπαλα και ελληνικές σημαίες σε μια επίδειξη δύναμης.

Η φασιστική καταγραφή ήταν ένα καινούριο στοιχείο για τις –παραπάνω από μια εικοσαετία- διαδηλώσεις ενόψει της ΔΕΘ. Και είναι ένας παράγοντας που διόλου δεν πρέπει να αγνοηθεί από τις δυνάμεις του κινήματος και της αριστεράς. Καλό θα ήταν να

αφήσουμε στην άκρη τις γραφικότητες με τις περικεφαλαίες των «Μακεδονομάχων», τους ημίγυμνους, τα ανορθόγραφα πλακάτ, τους παπάδες με τις αντιασφυξιογόνες μάσκες και να επικεντρωθούμε στο ότι οι «Μακεδονομάχοι» φασίστες είναι ξεκάθαρο ότι έχουν βάλει στο στόχαστρο τις συλλογικότητες του κινήματος (κάτι που φάνηκε και από τη λύσσα με την οποία κατέστρεψαν τα πανό των πολιτικών οργανώσεων που είχαν κρεμαστεί στα κάγκελα της Καμάρας μετά τη λήξη της πορείας).

Ο κόσμος μας (της εργασίας, της νεολαίας, του αντιφασισμού) έχει από παλιά ανοιχτούς λογαριασμούς με τον κόσμο της οπισθοδρόμησης, του σκοταδισμού και της βαρβαρότητας. Η ταυτόχρονη παρουσία κομματιών της εργατικής τάξης και των φασιστών στους δρόμους δίνει μια πρόγευση μόνο από το μέλλον. Ασφαλώς τίποτε δεν έχει χαθεί και τίποτα δεν έχει κερδηθεί. Είναι ένα ανοιχτό και δύσκολο στοίχημα, που πρέπει και μπορεί να γείρει προς την πλευρά των δυνάμεων της αριστεράς και του κινήματος.